

El Brexit dur surt derrotat a les urnes: el camí de May es complica

La incertesa s'instal·la en la política britànica després d'unes eleccions que deixen el Parlament sense una majoria clara | La primera ministra conservadora s'enroca i pacta amb els unionistes de l'Ulster

Theresa May, aquest divendres | Europa Press

A Theresa May se li ha capgirat el guió (<http://www.naciodigital.cat/noticia/132627/menys/may/previst>). Tot el seu argumentari per justificar la convocatòria electoral se n'ha anat en orris i ara lluita per la seva supervivència política, molt incerta. Queda seriosament tocada com a primera ministra que ha de dirigir les negociacions del Brexit i com a líder conservadora.

Però May (318 escons, a vuit de la majoria absoluta) està disposada a donar la batalla i ja s'ha apressat a tancar un acord amb els unionistes nord-irlandesos del DUP (10 diputats), el que li garanteix una majoria absoluta estreta en un Parlament de 650 escons. Aquest matí s'ha presentat al Palau de Buckingham per demanar a la reina Isabel II l'autorització per intentar conformar un nou govern.

Reacció contra el Brexit

Amb quina cara anirà la líder britànica a Brussel·les? "Theresa May ha perdut la seva aposta". La frase és de Pierre Moscovici, responsable de la cartera d'Afers Econòmics de la Comissió Europea. Després d'escoltar una Theresa May que ha construït la seva campanya amb un discurs de duresa envers la UE, les grans capitals europees no dissimulen la seva satisfacció pels resultats, que afebleixen molt Londres a pocs dies que s'iniciïn les negociacions del Brexit.

May va apostar per una sortida radical de la Unió. Per això va assegurar que el Brexit suposaria també la sortida del mercat únic, segons ella l'única manera de garantir la seguretat de les fronteres. Incomplia, d'aquesta manera, el que deia el programa electoral conservador del 2015, que proposava un referèndum sobre la permanència a la UE però defensava, fos quin fos el resultat, continuar en el mercat únic.

Els conservadors, colpejats

Pel Partit Conservador, els resultats són un gran fracàs. La mateixa nit electoral, ja es van escoltar les primeres veus de membres del partit criticant durament May. George Osborne, exministre del Tresor, va qualificar de "catàstrofe" el resultat i va aconsellar May que dimitís. Però ara Osborne està apartat del govern. La diputada conservadora Anna Soubry va convidar la primera ministra a "reconsiderar" la seva posició.

A prop de May, dins del mateix govern, hi ha molts candidats en potència. Un d'ells és Boris Johnson, ministre d'Exteriors, que mai ha ocultat la seva ambició i calcula els seus moviments. Un altre és el responsable del Tresor, Philip Hammond. Si May aconsegueix arribar al Parlament amb un nou govern, la seva posició serà inestable des de l'inici i no es podrà permetre el més mínim error.

Els unionistes de l'Ulster, clau

La situació a l'hemicicle de Westminster deixa els conservadors a mercè del Partit Democràtic Unionista (DUP) d'Irlanda del Nord, que ha obtingut deu escons (el Sinn Fein n'ha tret set). Ideològicament molt propers als *tories*, els unionistes són un soci factible i ja han anunciat que donaran suport a May.

El DUP és una formació molt conservadora, antiavortista, vinculada a l'anglicanisme més tradicional i enemic del nacionalisme irlandès. Però discrepen de l'ala dura dels *tories* en un aspecte essencial: són contraris al Brexit dur. A Irlanda del Nord, unionistes i nacionalistes republicans volen evitar que tornin els problemes transfronterers amb la República d'Irlanda.

L'èxit de l'esquerra laborista

Els resultats suposen un gran canvi en el Partit Laborista. Jeremy Corbyn haurà de conviure amb tots els corrents interns, i ningú li ho posarà fàcil. Però el Labour ha passat del 30 al 40% dels sufragis i ha passat dels 232 guanyats fa dos anys a 261. Està a menys d'un 2% de vots dels conservadors. Encara és aviat per dir fins a on arribarà l'èxit de Corbyn. Per un grapat d'escons no ha estat factible la majoria alternativa als *tories*, l'aliança progressista que haurien format els laboristes amb l'acord d'escoquesos i liberals.

Històricament, el resultat de Corbyn és el primer triomf en dècades d'un líder de l'ala esquerra del partit després de passar per les urnes. Té per això una gran significació. L'anterior ocasió en què el sector radical es va fer amb el control del partit va ser després escombrat a les urnes, el 1983.

SNP: 21 escons menys

Els nacionalistes escoquesos de l'SNP han reculat en aquestes eleccions. Una franja dels seus votants han decidit donar la seva confiança a Jeremy Corbyn, amb un programa socialdemòcrata d'esquerres molt similar en alguns aspectes al de l'SNP. La reacció contrària al Brexit ha fet que hagin prioritzat el "no" a May. Això s'ha traduït en una pèrdua sensible de diputats: dels 56 que havien obtingut el 2015 (del total de 59 parlamentaris escoquesos a Westminster) a 32.

Un factor que ha fet més gran la pèrdua nacionalista ha estat la derrota d'algunes de les seves figures més emblemàtiques, com Angus Robertson, el portaveu al Parlament britànic, i l'expressar

ministre Alex Salmond. Però els nacionalistes continuen tenint la majoria dels diputats d'Escòcia i la primera ministra Nicola Sturgeon no afluixarà en la seva voluntat d'anar a un segon referèndum d'autodeterminació. La prioritat ara, però, és aturar tant com es pugui un Brexit dur que pot ser letal per Escòcia.